

handlinger, som vi naturligvis vil gå til med den konstruktive tilgang, som vi har lagt vægt på her i dag.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Er der flere, som ønsker ordet? Hr. Breckmann for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Jeg vil benytte anledningen her til på Lagtingets flertals vegne at takke for bidragene til den debat, som jeg synes har afklaret rigtig mange ting, og jeg håber, at jeg har forstået regeringens chef, statsminister Poul Nyrup Rasmussen, rigtigt, at man virkelig vil gå i gang nu og få en løsning på den aftale, som vi på Færøerne har ønsket og håbet på så længe.

Det er fuldstændig rigtigt, at man ligesom har fået gødet jorden lidt med nogle ressortministerforhandlinger, f.eks. med erhvervsministeren, og jeg formoder også, at der skal være forhandlinger med trafikministeren, og de forhandlinger er fastlagt til juni måned mellem Bjarni Djurholm fra Folkeflokket og trafikministeren, hr. Jacob Buksti.

Så der er i hvert fald nu gang i sagerne, og det glæder vi os meget over fra færøsk side, for vi har levet alt for længe i uvished i en spænding, som egentlig ikke fører til noget som helst. Så tak i dag for en meget god, givende debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse først blive foretaget i mødet i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 158:

Forslag til folketingsbeslutning om at bringe rigsfællesskabet mellem Danmark og Færøerne til ophør.

Af Frank Dahlgaard (UP).

(Fremsat 27/3 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg føler egentlig, at vi netop under den foregående forespørgselsdebat har givet svaret på, hvorfor regeringen ikke kan tilslutte sig dette forslag.

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt kaste mig ud i en juridisk eksercits på området – der ligger også ganske betydelige problemer, der knytter sig til den juridiske side – men bare være meget kort i min konklusion: Vi finder, det er et forkert forslag, det er et forslag, som ikke repræsenterer den linje, som regeringen står for.

Sonja Mikkelsen (S):

På baggrund af forespørgselsdebatten, som vi netop har gennemført, og det af et bredt flertal fremsatte forslag til vedtagelse skal jeg give en meget kort udgave af Socialdemokratiets afvisning af dette forslag.

Forslaget er ganske enkelt uanstændigt. Hr. Frank Dahlgaard har åbenbart vanskeligt ved at vise respekt for andre mennesker. Det siger mere om hr. Frank Dahlgaard end om noget som helst andet.

Og så kan jeg tilføje, at SF også afviser forslaget.

Pia Larsen (V):

Jeg må sige, at Venstre også må tage klart afstand fra dette forslag fra hr. Frank Dahlgaard om at bringe rigsfællesskabet mellem Danmark og Færøerne til ophør.

Dér skal jeg, ligesom fru Sonja Mikkelsen, henvise til den vedtagelse, som er præsenteret i den forrige sag her i Folketingssalen, hvor der i første afsnit står, at Folketinget tilkendegiver, at det er den færøske befolkning, der afgør Færøernes fremtidige tilknytningsforhold til Danmark. Det gælder såvel et ønske om at etablere en suveræn stat som et ønske om at udvikle samarbejdet inden for rigsfællesskabet. Og det skal jeg henholde mig til.

Så skal jeg i øvrigt sige, at hr. Frank Dahlgaard i sine bemærkninger til forslaget henviser til nogle meningsmålinger, som skulle godtgøre, at forholdet mellem Færøerne og Danmark fra færøsk side alene er baseret på penge. I Venstre forholder vi os ikke til meningsmålinger i sådan nogle vigtige spørgsmål. Der forholder vi os til klare tilkendegivelser i kraft af folkeafstemninger og lignende fra færøsk side, og i det ligger jo

også, at det færøske folk bestemmer, og det afgøres ikke her i Folketinget i dag.

Per Stig Møller (KF):

Det siger sig selv efter det, jeg sagde under den foregående debat, at Det Konservative Folkeparti naturligvis vender sig mod det her forslag. Vores ønske er jo tværtimod, som det et fremgået, at rigsfællesskabet fortsætter.

Men skulle det være sådan, at forhandlingerne ender med, at færingerne beslutter sig for at ville suveræniteten, vil vi respektere det. Men vores ønske er, at de fortsætter, så vi kunne ikke drømme om at stemme for hr. Frank Dahlgaards udsdmidningsforslag.

Birthe Skaarup (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, ikke kan være til stede i øjeblikket, skal jeg på vegne af ordføreren oplyse, at Dansk Folkeparti ikke kan tilslutte sig hr. Frank Dahlgaards beslutningsforslag.

Men såfremt der på Færøerne ved en folkeafstemning skulle vise sig et stort flertal for en selvstændighed, er der naturligvis en ny situation, og vi vil til den tid så drøfte dette.

Det vil for såvel Danmark som for Færøerne eventuelt være det bedste i det gode rigsfællesskab, der kan fortsætte, også gerne med yderligere selvstændighed på en række områder.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne på vegne af Det Radikale Venstre og CD sige nej tak, eller rettere sagt det havde jeg besluttet mig for at sige, men jeg vil ændre bemærkningen til kun at være et nej, for der er ikke noget at takke for.

Jette Gottlieb (EL):

Også Enhedslisten vil afvise hr. Frank Dahlgaards forslag, alene af den grund at vi er meget glade for rigsfællesskabet og føler, at det er meget frugtbart. Alene dét er en grund til at afvise forslaget, der forekommer mig fuldstændig ude af trit med situationen.

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti vil helt klart afvise hr. Frank Dahlgaards forslag.

Jeg vil i øvrigt i forhold til det, som hr. Frank Dahlgaard tilkendegav under forespørgselsdebatten for lidt siden, sige, at jeg faktisk synes, forslaget bærer præg af en despekt for det færøske folk, som jeg beklager.

Kim Behnke (UP):

Når diskussionen ved forskellige lejligheder har gået på, hvad der skulle ske, hvis Færøerne ønsker at forlade det danske rigsfællesskab, så hører jeg til dem, der er i tvivl om, hvordan det forholder sig til den danske grundlov, og i hvilket omfang en sådan situation vil kræve danske grundlovsændringer.

Men når det gælder vurderingen af hr. Frank Dahlgaards forslag, så er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at hvis vi skulle ekskludere Færøerne af det danske rigsfællesskab, kan det ikke ske på grundlag af den nuværende grundlov.

Jeg har den opfattelse, at man skal respektere et folk. Hvis et folk ønsker selvstændighed, så skal det folk naturligvis have selvstændighed.

Den dag, det færøske folk måtte træffe beslutning om, at de ønsker at forlade rigsfællesskabet, så skal vi respektere den beslutning. Men så længe det færøske folk ønsker at være en del af rigsfællesskabet, så er det min opfattelse, at de skal være velkomne til at deltage i det rigsfællesskab, og at det aldrig kan være sådan, at det er storebror Danmark, der skal træffe beslutning om, at lillebror Færøerne skal forlade rigsfællesskabet.

Der kan kun være én rækkefølge, nemlig den rækkefølge, at det er færingerne, der beder om frihed, og ikke os andre, der smider dem ud. Det ville folkeretligt være fuldstændig utænkeligt, hvis det ikke sker på den måde, og derfor er hr. Frank Dahlgaards forslag ikke velegnet til hverken at arbejde videre med eller at vedtage.

Óli Breckmann (KF):

Der er vel ikke nogen undskyldning for, at man skal gentage de mange argumenter, som er fremkommet her i løbet af dagen i den færøedebat, der allerede har fundet sted.

Der er dog én ting i forslagsstillerens bemærkninger, som gør mig meget betænkelig, især betænkelig, og det er, når man uden videre kan sige: Hvad betyder det dog, at et lands levestandard går ned med 30 pct.!

Når man tænker på, hvilken ballade der ville blive ved de almindelige overenskomstforhandlinger hvert år, hvis der skulle være tale om en glidning på 1 eller 2 pct. den ene eller den anden vej, så virker det lidt naivt at sige, at man bare kan se stort på en nedgang i levestandarden på 30 pct.

Vi oplevede i sin tid, og det er jo ikke så lang tid siden, en økonomisk katastrofe på Færøerne, og der var krisemobilisering, ikke bare på Færø-

erne, men også hernede i Danmark, og man havde stor medfølelse med de mange uheldige mennesker, der blev ramt af nedgangen i den færøske produktion.

Så bare den der letsindighed, hvormed man afskriver 30 pct. af levefoden, gør forslaget meget suspækt og meget useriøst.

Så er der en anden oplysning i bemærkningerne, som får mig til at bruge ordet fifle i forhold til den måde, hvorpå udregningerne er foregået.

Når man her siger – med formandens tilladelse – at færingers træk på offentlige ydelser i Danmark beløber sig til 370 mio. kr., så stejler man ved det, men jeg ved godt, hvor de tal stammer fra.

Det var måske for at få en chokeffekt ved de første forhandlinger, som landsstyret havde i København i marts måned i fjor, at de blev beregnet. Et vist antal færinger her i Danmark blev vejet, og der blev sat tal på dem, og man regnede med, at enhver herboende færing må koste noget i samme størrelsesorden, som en indvandrer gør.

Men hvordan man så end vil måle og veje indvandrere, så er det en kendsgerning, at de færinger, som bor i Danmark, har en ganske almindelig dansk levevis. Man er på arbejde hver dag, man har sine forpligtelser, man betaler sin skat, man tjener sine penge, man bruger de tilbud, der er, med børnepasning, skole, sundhed, socialvæsen osv.

Derfor er det fuldstændig meningsløst, at forslagsstilleren snakker om, hvor meget færinger her i Danmark koster den danske skatteyder. Så er vi igen i det her ufordragelige pengeopgør, når man snakker om rigsfællesskabet.

Rigsfællesskabet er bl.a. de 10.000 færinger, som bor i Danmark, en del af deres liv i hvert fald, som måske flytter tilbage igen, og de tusindvis af danskere, som bor på Færøerne.

Det er de utallige bånd, som gør, at enhver forhandling om ændringer i rigsfællesskabet er meget vanskelig, fordi de er så følelsesbetonede. Når man snakker om kulturelle, familiære og sociale bånd mellem to lande som Færøerne og Danmark, så er det netop vanskeligt at gøre op i kroner og øre og snakke om økonomi, fordi hele rigsfællesskabet drejer sig om følelser.

Det skal man være meget påpasselig over for, og det skal man respektere, før man går hen og fremsætter sådan et forslag, hvis man ønsker, at det skal blive godt modtaget, og at det skal få støtte i Folketinget; hvis man ikke kun gør det

for at takkes nogle vælgere, der kortsigtet går rundt og irriteres over, at deres løn måske ikke rækker til, at de måske har det for strengt økonomisk, og at man derfor vil finde en syndebug, hvor Færøerne er et tilpas let offer for denne her populistiske stemning, som man prøver at piske op.

Derfor vil jeg selvfølgelig ikke tage stilling til dette her forslag, og jeg vil heller ikke som repræsentant for Færøerne her i huset stemme for det, tværtimod.

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Med de synspunkter, som hr. Frank Dahlgaard har forkyndt her ved debatten i dag, må jeg sige, at jeg godt forstår, at han fremsætter sådan et forslag. Det er fuldt og helt i tråd med hans meninger. Men jeg har slet ikke forståelse for indholdet. Jeg synes, det er et uværdigt forslag.

Jeg kan selvfølgelig heller ikke tilslutte mig forslaget, for min opfattelse af rigsfællesskabet er, at det bør være et værdigt fællesskab, og det er politikernes opgave at sørge for at give fællesskabet den nødvendige værdighed, så længe vi har det her fællesskab.

Det værste, vi kan have, er et fællesskab, som vi ikke har nogen som helst værdighed over for, og som vi ikke sætter pris på. Så længe vi har rigsfællesskabet, om vi så ønsker det eller ej, er det politikernes opgave, også hr. Frank Dahlgaards, at give det her fællesskab den nødvendige værdighed.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Forslagsstilleren, hr. Frank Dahlgaard.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak til ordførerne for bemærkningerne, som jo ikke overraskende var hårde.

En ting skal være klart, og det er, at det her forslag ikke er fremsat ud fra nogen som helst fjendtlig holdning over for Færøerne eller den færøske befolkning, tværtimod. Jeg har bare forstået ved at følge med i debatten i de seneste år og ikke mindst det seneste år, at Færøerne ønsker selvstændighed. De kan bare ikke rigtig tage sig sammen.

At Færøerne kun ønsker at opretholde rigsfællesskabet med Danmark af hensyn til de økonomiske tilskud er uværdigt, det er uanstændigt, og det kan man ikke i længden byde den danske befolkning, og man kan ikke forvente forståelse for det.

Når så Færøerne ikke som et stolt folk, som jeg troede man var, kan stå ved ønsket om selvstændighed, så må den anden part i ægteskabet også have lov at reagere, selv om det er den store part.

Jeg nævnte i den tidligere debat – det er derfor, jeg ikke har gjort noget forsøg på at forlænge debatten her, vi har stort set haft den – de historiske erfaringer.

I Norge taler man om 400-års-natten i de godt 400 år, hvor Norge var styret fra København, var en del af Danmark og var kolonimråde, og det var hårdt. Men hvordan er nordmændenes og Norges forhold til Danmark i dag, hvor Norge længe har været et selvstændigt land? Det er det bedst tænkelige overhovedet.

Det samme gælder i forhold til Island, som jo rev sig løs i 1944. I dag har Danmark, og det har vi haft længe, det bedst tænkelige forhold til Island.

Jeg tror egentlig, at det bedste grundlag for et godt forhold er, at det er imellem ligeværdige parter og selvstændige parter. Derfor tror jeg, at vi også på officielt plan, og det er jo det, det drejer sig om her, vil få det bedste forhold til Færøerne, hvis Færøerne bliver selvstændig, og det er det, dette forslag skal hjælpe til med.

På privat plan og under det officielle plan er der jo også i dag et godt forhold til færingerne. Jeg sidder i Nordisk Råd og andre steder, hvor jeg mødes med færing, også privat, og der er ingen problemer, gudskelov for det.

Nu skal vi også prøve på at få et ordentligt forhold til Færøerne på det officielle plan. Historien viser, at det går bedst mellem selvstændige parter.

Det betyder jo ikke, at vi på nogen måde mister Færøerne, eller at vi ikke får den kulturelle gevinst af den måde, man skriver og laver kunst på på Færøerne. Og omvendt vil færingerne stadig væk kunne beriges med det danske. Vi kan gensidigt inspirere hinanden. Det kan vi også mellem Danmark og Island, mellem Danmark og Norge, og det går måske endda endnu bedre mellem selvstændige enheder. Vi går ikke glip af noget som helst, og dette forslag er ikke fjendtligt, men venligt ment.

Så vil jeg sige til statsministeren, som siger, at der er juridiske problemer, at det tror jeg var en rigtig bemærkning, for hvis det her havde været åbenlyst grundlovsstridigt, var det blevet stoppet i Folketingets udvalgsafdeling, som jeg selvfølgelig har bedt om hjælp af og har fået bistand fra.

Jeg har i bemærkningerne til forslaget gjort nøje rede for forslagets forhold til grundloven. Det kan man læse om dér. Jeg mener ikke, at det her er i strid med grundloven, og det er slet ikke åbenlyst i strid med grundloven, ellers var det aldrig nået frem til Folketingets bord, selvfølgelig ikke.

Hr. Jann Sjursen fra Kristeligt Folkeparti sagde, at det var udtryk for despekt, altså det modsatte af respekt, og det var lidt det samme, Socialdemokratiets ordfører gav udtryk for, nemlig at det var et uanstændigt forslag. Det er det slet ikke.

Jeg må spørge: Hvor længe skal vi fra dansk side høre på og opleve det, som de færøske repræsentanter har opført af skuespil og komik og tragedier? Det synes jeg har været temmelig uanstændigt, og på et eller andet tidspunkt må nogen, i hvert fald en fri fugl i Folketinget, reagere, og det bliver så med dette her forslag.

Til fru Pia Larsen fra Venstre vil jeg sige: Nej, dette forslag bygger ikke på meningsmålinger, men en hel klar opfattelse af, at hvis der ikke var noget med økonomi inde i det her, så ville Færøerne vælge selvstændigheden. Det ville jeg helt sikkert selv gøre, hvis jeg var færing, også selv om det ville koste noget.

Jeg har fuld forståelse for de følelser for selvstændighed. Det er ikke udtryk for nogen fjendtlige følelser over for danskerne. Selvfølgelig ikke. Lige så lidt som dette forslag er udtryk for det omvendte.

Men – og det er til fru Pia Larsen – der kommer på officielt plan disse mange udfald fra færøske politiske repræsentanter i forhold til Danmark om udbygning, vi har også hørt lidt om det her fra hr. Óli Breckmann, og den færøske befolkning siger stort set ikke noget, og tavshed er vel en form for accept.

Hvis man ikke tager til genmæle mod alt det, der bliver sagt, så må man vel egentlig konkludere, at den, der tier, samtykker. Og derfor synes jeg, at når en befolkning eller det store tavse flertal bare lader tingene køre, så er det på et eller andet tidspunkt også et signal til omverdenen og herunder til Danmark eller den del af det danske rige, som er Syddanmark.

Hr. Peter Duetoft havde også misforstået tonen eller grundlaget for forslaget, som ikke på nogen måde er fjendtligt ment, så når hr. Peter Duetoft afviser forslaget og siger nej, så kunne han godt tilføje et tak, et nej tak.

Og endelig til hr. Óli Breckmann: Jeg forstår ikke, at han nu taler om, at levestoden skal falde

med 25 og 30 pct. Det er jo det, jeg mener vil ske som følge af forslaget; men jeg kunne forstå på den debat, vi havde under forespørgselsdebatten, at det var Danmark, der havde gevinst af rigsfællesskabet, og så må levestandarden jo ligefrem stige i Færøerne. Så der er ingen sammenhæng i det, hr. Óli Breckmann siger.

Jeg kan henholde mig til det, statsministeren har sagt og givet udtryk for. Jeg tror på, på baggrund af beregninger, at hvis man lod rigsfællesskabet ophøre ganske brat, ja, så ville den færøske levestandard falde og være på niveau med Skotland eller Portugal, men det er jo ikke uland eller lande, hvor folk sulter, så det er ikke nogen katastrofe.

Og så til allersidst: Jeg mener selvfølgelig, at det her forslag er det rigtige, når vi er kommet så langt ud, som vi er, på grund af den færøske komedie. Efterhånden får ting jo konsekvenser, og der er ikke nogen i Folketinget, der har givet udtryk for, at vi skal holde på Færøerne. Det meget store flertal i Folketinget har givet udtryk for, at Færøerne bestemmer selv.

Jeg har givet udtryk for – nogle siger, at jeg vil smide Færøerne ud, det vil jeg ikke sige – at vi fra dansk side skal tage initiativ til at bringe tingene til ophør.

Jeg har ikke hørt nogen sige, at de vil holde på Færøerne. Det er i hvert fald en helt klar konklusion af den debat, vi har haft her i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg har ellers ikke noget ønske om at forlænge den her debat. Jeg synes, den har været rigelig lang. Men jeg bliver altså nødt til at sige til hr. Frank Dahlgaard, at jeg simpelt hen synes, at det er uværdigt under et så alvorligt spørgsmål, som vi drøfter nu, bare at henholde sig til, at den, der tier, samtykker.

Den færøske befolkning er ikke blevet spurgt og bliver det sandsynligvis heller ikke i nærmeste fremtid, som det ellers var planen. Og det er den eneste mulighed, den færøske befolkning har for at signalere til Danmark, at den ønsker løsrivelse, eller at den ikke ønsker løsrivelse.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Det virker på mig, som om forslagsstilleren ønsker at føre en krig mellem Færøerne og Danmark.

Jeg har nogle gange beklaget, at der er så mange folk her, som ser på færinger som en

slags tiggere, der lever af de danske skattepenge. Det har gjort mig meget ked af det. Og det er noget, som har forstærket mit ønske om, at vi i hvert fald burde aftrappe bloktilskuddet så meget, som vi overhovedet kan overkomme i første omgang, og så se, hvad der sker. Så kan vi arbejde videre derfra, når begge sider synes, at tiden er moden.

Når det bliver sagt af forslagsstilleren, at ingen vil holde på Færøerne her i Folketinget, så er det sikkert rigtigt. Man vil i hvert fald respektere et færøsk ønske om selvstændighed, og sådan bør det også være.

På den anden side tror jeg heller ikke, at der er nogen, der er synderlig interesseret i at presse en reduktion af bloktilskuddet ned over Færøerne. Det er vel også et ønske, som færinger selv kommer med, og som vi har haft nu i et stykke tid, og som jeg håber kan komme til alvorlig forhandling for netop at forebygge den slags bebrejdelser, som hr. Frank Dahlgaard kommer med imod Færøerne.

(Kort bemærkning)

Frank Dahlgaard (UP):

Til Venstres fru Pia Larsen: Jo, i virkeligheden har den færøske befolkning været spurgt. Vi ved jo, hvordan det hænger sammen. Der var en folkeafstemning helt tilbage i 1946, den viste et lille flertal for færøsk selvstændighed.

Færøerne har demokratisk valgt repræsentanter, og de har ganske klart givet udtryk for meget voldsomt og krigerisk gennem det sidste år, at de ønsker selvstændighed. Så er det et spørgsmål om, hvilke betingelser det skal være under, og man vil åbenbart have både i pose og sæk.

Men den færøske befolkning ved vi godt hvor vi har. De vælger deres repræsentanter, og der har faktisk været en folkeafstemning.

Til hr. Óli Breckmann, der sagde, at det er, som om der skal være krig på en eller anden måde: Nej, bestemt ikke, og det gav jeg heller ikke udtryk for før. Men retorikken har i det seneste års tid fra de færøske repræsentanters side – ikke så meget hr. Óli Breckmann selv – jo været ganske krigerisk.

Og på et eller andet tidspunkt må man regne med, at i hvert fald en eller anden fri fugl i Folketinget føler, at nu skal der slås lidt tilbage, og nu skal de færøske repræsentanter og befolkningen have et signal om, at der er en grænse for, hvor langt man kan gå.

Vi må også have lov til at vurdere, om det her rigsfællesskab skal ophøre; det skal ikke alene være fra færøsk side.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Færøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 227: Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Bestyrelseshonorar m.v. modregnes i eftervederlag).

Af Ivar Hansen (V), Ole Løvig Simonsen (S), Henning Grove (KF), Margrete Auken (SF) og Poul Nødgaard (DF).
(Fremsat 27/4 2001).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 233: Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Bestyrelseshonorarer m.v. modregnes i eftervederlag).

Af finansministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 27/4 2001).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Løvig Simonsen (S):

De to lovforslag, som vi har til behandling her, er en regulering af den diskussion, vi havde sidste år om vores eftervederlag. Og da var det jo helt klart, at når vi talte om det andet år for vederlaget, så skulle det fratrækkes en lang række indtægter, således at det, man fik det andet år, var fratrukket andre indkomster, man havde.

I den forbindelse var vi enige om, at det også skulle omfatte bestyrelseshonorarer m.v. Men det viste sig – det er igen det spørgsmål om lov-

kvalitet, som vi er meget optaget af her i Folketinget, og der må vi også en gang imellem gribe i egen barm – at det måske ikke var så tydeligt og præcist, som det burde være.

Det, der er kommet til som nr. 9, er en passus, der siger, at »vederlag og honorar eller anden indkomst for personligt arbejde uden for ansættelsesforhold, som ikke kan henføres til selvstændig erhvervsvirksomhed, samt vederlag for udnyttelse af immaterielle rettigheder«.

Dermed skulle de ting være bragt på plads, og jeg skal på den socialdemokratiske gruppes vegne varmt anbefale de to forslag. Samtidig skal jeg meddele, at de også støttes af SF og Enhedslisten.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi er i Venstre også positive over for forslagene, som vi udelukkende betragter som præciseringer af den gældende retstilstand. Jeg skal dog sige, at vi har et par spørgsmål, vi gerne vil stille. Vi vil godt være helt sikre på, at der nu ikke denne gang er nogen fejl, og at der ikke opstår nye skævheder.

Henning Grove (KF):

Det er jo en præcisering af den efterlønsordning, vi har vedtaget for folketingsmedlemmer, og vi er meget enige i de fleste af tingene.

Vi har diskuteret meget i den konservative gruppe, om et borgerligt ombud skal være omfattet af det her, for det betyder, at almindelige kommunalbestyrelsesmedlemmer bliver indregnet. Vi har stor forståelse for det, hvis man er formand for udvalg og alt andet, men hvis man som folketingsmedlem har et borgerligt ombud og skal arbejde gratis i et år, så mener vi ikke, at det er den bedste måde at fremme lysten til det kommunale arbejde på.

Men vi er gået med til det her, og derfor står vi selvfølgelig også bag det.

Birthe Skaarup (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører, hr. Poul Nødgaard, ikke kan være til stede her på talerstolen, skal jeg på hans vegne fremføre vores tilslutning til de to lovforslag.

Da beslutningen om eftervederlag i sin tid blev taget, var det sådan, at de folkevalgte det første år oppebærer fuldt vederlag, hvorimod der i det andet år skal ske fradrag af de indtægter, som den pågældende måtte have.

Der har nu vist sig usikkerhed om, hvilke indtægter der skal fragå det andet år. De foreliggen-